

هو العليم

متن کامل زیارت امین الله

به همراه ترجمه فارسی و فایل صوتی

هي الزيارة المعروفة بأمين الله وهي في غاية الاعتبار ومروية في جميع كتب الزيارات والمصابيح وقال العلامة المجلسي (رحمه الله) انها أحسن الزيارات متناً وسنداً وينبغي المواظبة عليها في جميع الروضات المقدسة وهي كما روي بأسناد معتبرة عن جابر عن الباقر (عليه السلام) انه زار الإمام زين العابدين (عليه السلام) أمير المؤمنين (عليه السلام) فوقف عند القبر وبكى وقال:

و این زیارت، معروف است به «أمين الله» که بسیار معتبر است و در جميع كتب زیارات آمده است. علامه مجلسی رحمة الله عليه درباره آن می فرماید: این زیارت از لحاظ محتوایی و سندی از بهترین زیارات است و شایسته است که در جميع روضه های منوره و مقدسه خوانده شود.

و این زیارت چنانچه در نقل های معتبر آمده است چنین است که:

جابر از امام باقر عليه السلام روایت می کند که:

امام زين العابدين عليه السلام به زیارت

أمير المؤمنين عليه السلام رفت؛

پس نزد قبر منور حضرت ایستاد و چنین عرضه

داشت:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا أَمِیْنَ اللّٰهِ فِي أَرْضِهِ

سلام بر تو ای [بندۀ] امینِ خدا بر روی زمینش

وَحُجَّتَهُ عَلٰی عِبَادِهِ

و حجّت او بر بندگانش

السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا أَمِیْرَ الْمُؤْمِنِیْنَ

سلام بر تو ای امیر مؤمنان

أَشْهَدُ أَنَّكَ جَاهَدْتَ فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهِ

شهادت می‌دهم که تو در راه خدا چنان که باید

با تمام وجود، مجاهده و کوشش نمودی

وَعَمِلْتَ بِكِتَابِهِ

و به کتاب او عمل کردی

وَاتَّبَعْتَ سُنْنَ نَبِیِّهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

و از سنت‌های پیغمبرش صلی‌الله‌علیه‌وآله سلّم

پیروی نمودی

حَتَّى دَعَاكَ اللّٰهُ إِلَى جِوَارِهِ

تا آن‌گاه که خداوند تو را به جوار خویش

فرا خواند

فَقَبَضَكَ إِلَيْهِ بِاخْتِيَارِهِ

و تو را با اختیار خود به‌سوی خویش برگرفت

وَأَلْزَمَ أَعْدَاءَكَ الْحُجَّةَ مَعَ مَا لَكَ مِنَ الْحُجَجِ

الْبَالِغَةَ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ

و حجت را بر دشمنانت تمام کرد، در کنار تمام حجت‌های رسایی که تو را بود بر جمیع بندگان

اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ نَفْسِي مُطْمَئِنَّةً بِقَدْرِكَ

خداوندا، پس نفس مرا در برابر تقدیرت آرام و

مطمئن قرار بده

رَاضِيَةً بِقَضَائِكَ

و جانم را راضی به حکم و قضای خود

مَوْلَعَةً بِذِكْرِكَ وَدُعَائِكَ

و شیفته و حریص به ذکر و دعایت

مُحِبَّةً لِصَفْوَةِ أَوْلِيَائِكَ

و عاشقِ دوستان برگزیده‌ات

مَحْبُوبَةً فِي أَرْضِكَ وَسَمَاوَاتِكَ

و در زمین و آسمانت محبوب گردان

صَابِرَةً عَلَى نُزُولِ بَلَائِكَ

و مرا بر نزول بلایت صابر

شَاكِرَةً لِفَوَاضِلِ نِعْمَاتِكَ

و بر نعمت‌های بسیارِ شاکر

ذَاكِرَةً لِسَوَابِغِ آيَاتِكَ

و بر عطای سرشارت ذاکر

مُشْتَاقَةً إِلَى فَرْحَةِ لِقَائِكَ

و مشتاق لحظه خوش دیدارت

مُتَزَوِّدَةً التَّقْوَى لِيَوْمِ جَزَائِكَ

و برگزیده توشه برای روز جزایت قرار بده

مُسْتَنَّةٌ بِسُنَنِ أَوْلِيَائِكَ

و مرا پیرو سنت و روش اولیائت

مُفَارِقَةٌ لِأَخْلَاقِ أَعْدَائِكَ

و دوری کننده از خلق و خوی دشمنانت

مَشْغُولَةٌ عَنِ الدُّنْيَا بِحَمْدِكَ وَتَنَائِكَ.

و روی گردان از دنیا و مشغول به حمد و ثنایت

قرار بده.

ثُمَّ وَضَعَ خَدَّهُ عَلَى الْقَبْرِ وَقَالَ:

سپس حضرت، گونه مبارک خود را بر قبر قرار

داد و چنین عرضه داشت:

اللَّهُمَّ إِنَّ قُلُوبَ الْمُخْبِتِينَ إِلَيْكَ وَالْهَيْهَةَ

خداوندا، همانا که دل‌های فروتنان و خاضعان،

سرگشته و مشتاق به سوی توست

وَسُبُلَ الرَّاغِبِينَ إِلَيْكَ شَارِعَةً

و راه‌های آرزومندان و مشتاقان به سوی تو منتهی

می‌شود

وَأَعْلَامَ الْقَاصِدِينَ إِلَيْكَ وَاضِحَةً

و نشانه‌ها برای آنان که آهنگ کوی تو دارند

هویدا است

وَأَفْنِدَةَ الْعَارِفِينَ مِنْكَ فَازِعَةً

و دل‌های عارفان از [عظمت و جلال] تو هراسان

وَأَصْوَاتَ الدَّاعِينَ إِلَيْكَ صَاعِدَةً^{۲۶}

و صدای دعاکنندگان به سوی تو بلند است

وَأَبْوَابَ الْإِجَابَةِ لَهُمْ مَفْتَحَةً^{۲۷}

و درهای اجابت برای آنان گشوده شده

وَدَعْوَةَ مَنْ نَجَاكَ مُسْتَجَابَةً^{۲۸}

و دعای آن کسی که با تو رازونیاز می کند

مستجاب است

وَتَوْبَةَ مَنْ أَنَابَ إِلَيْكَ مَقْبُولَةً^{۲۹}

و توبه آن که به درگاه تو انابه و بازگشت می کند

پذیرفته است

وَعِبْرَةَ مَنْ بَكَى مِنْ خَوْفِكَ مَرْحُومَةً^{۳۰}

و اشک و اندوه آن که از ترس تو بگرید مورد

رحمت [تو] است

وَالْإِعَاثَةَ لِمَنْ اسْتَعَاثَ بِكَ مَوْجُودَةً^{۳۱}

و فریادرسی و مدد، برای آن که از تو مدد بخواهد

مهیاست

وَالْإِعَانَةَ لِمَنْ اسْتَعَانَ بِكَ مَبْدُولَةً^{۳۲}

و یاری برای کسی که از تو یاری بطلبد عطا شده

است

وَعِدَاتِكَ لِعِبَادِكَ مُنْجَرَةً^{۳۳}

و وعده های تو به بندگانت محقق و حتمی است

وَزَلَلَ مَنْ اسْتَقَالَكَ مُقَالََةً^{۳۴}

و لغزشِ آن که از تو پوزش طلبد بخشوده است

وَأَعْمَالِ الْعَامِلِينَ لَدَيْكَ مَحْفُوظَةً^{۲۸}

و اعمالِ عمل‌کنندگان، نزد تو محفوظ است

وَأَرْزَاقِكَ إِلَى الْخَلَائِقِ مِنْ لَدُنْكَ نَازِلَةً^{۲۸}

و روزی‌هایت از پیش تو، به‌سوی خلائق سرازیر

است

وَعَوَائِدِ الْمَزِيدِ إِلَيْهِمْ وَاصِلَةً^{۲۸}

و بهره‌های فضل تو به آنان رسیده است

وَذُنُوبِ الْمُسْتَغْفِرِينَ مَغْفُورَةً^{۲۸}

و گناهانِ استغفارکنندگان، آمرزیده است

وَحَوَائِجِ خَلْقِكَ عِنْدَكَ مَقْضِيَةً^{۲۸}

و حاجت خلقت نزد تو برآورده است

وَجَوَائِزِ السَّائِلِينَ عِنْدَكَ مُوفَّرَةً^{۲۸}

و پاداشِ درخواست‌کنندگان، نزد تو فراوان است

وَعَوَائِدِ الْمَزِيدِ مُتَوَاتِرَةً^{۲۸}

و مزید بهره‌هایت پی‌پی می‌آید

وَمَوَائِدِ الْمُسْتَطْعِمِينَ مُعَدَّةً^{۲۸}

و خوان‌های [رحمت] برای طعام‌خواهان

مهیاست

وَمَنَاهِلِ الظَّمَاءِ مُتْرَعَةً^{۲۸}

و آب‌شخوارهای [وصالت] برای تشنه‌کامان،

پرآب و لبریز است

اللَّهُمَّ فَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَاقْبَلْ ثَنَائِي

پس ای خدای من، دعای مرا اجابت فرما و حمد

و ثنای مرا بپذیر

وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ أَوْلِيَائِي

و مرا با موالی و سروران خویش محشور فرما

بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ

به حق محمد و علی و فاطمه و حسن و حسین

إِنَّكَ وَلِيٌّ نِعْمَائِي وَمُنْتَهَى مُنَايَ

که تو ولی نعمت من و نهایت آرزوی من هستی

وَغَايَةُ رَجَائِي فِي مُنْقَلَبِي وَمَثْوَايَ.

و نهایت امید من در خانه ابدی‌ام که به آن

بازمی‌گردم و در آن منزل می‌گزینم.

در کتاب «کامل الزیارات» پس از متن زیارت،

این جملات آمده است:

أَنْتَ إِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ

تو معبود من و آقا و مولای من هستی

اغْفِرْ لَأَوْلِيَائِنَا

دوستان ما را ببامرز

وَكَفِّ عَنَّا أَعْدَاءَنَا

و دشمنان ما را از [صدمه‌زدن به] ما بازدار

وَاشْغَلْهُمْ عَنَّا

و آنان را از آزار ما مشغول گردان

وَأُظْهِرْ كَلِمَةَ الْحَقِّ وَاجْعَلْهَا الْعُلْيَا

و کلمه حق را پیروز گردان و برتر قرار ده

وَأَدْحِضْ كَلِمَةَ الْبَاطِلِ وَاجْعَلْهَا السُّفْلَى

و کلمه باطل را درهم بکوب و پست قرار بده

إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

که تو بر هر چیزی توانایی.

ثمّ قال الباقر (عليه السلام):

ما قال هذا الكلام ولا دَعَى به أحد من شيعتنا عند قبر امير المؤمنين (عليه السلام) أو عند قبر أحد من الائمة (عليهم السلام) إلا رفع دعاءه في درج من نور وطبع عليه بخاتم محمد (صلى الله عليه وآله وسلم) وكان محفوظاً كذلك حتى يسلم الى قائم آل محمد (عليهم السلام) فيلقى صاحبه بالبشرى والتّحيّة والكرامة ان شاء الله تعالى.

سپس امام باقر علیه السلام فرمود:

هیچ یک از شیعیان ما این کلمات را نزد قبر امیرالمؤمنین یا یکی از ائمه علیهم السلام نمی گوید و به این دعا خدا را نمی خواند مگر آن که دعای او در نامه ای از نور بالا می رود و با مَهر حضرت محمد صلی الله علیه و آله و سلّم بر آن مَهر کنند و همین طور محفوظ می ماند تا آن را به دست حضرت قائم آل محمد علیهم السلام تسلیم نمایند تا اینکه صاحبش را با بشارت و تحیّت و کرامت ملاقات

نماید ان شاء الله تعالی .